

# РЕШЕНИЕ

№ 7607

гр. София, 06.12.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,**  
в публично заседание на 21.11.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Елица Райковска**

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6019** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 118, ал. 1 КСО.

АССГ е сезиран с жалба от П. Т. Д. срещу Решение № 2153-21-119/02.06.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата ѝ срещу Разпореждане № [ЕГН]/13.01.2023 г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване в ТП на НОИ С.-град. Претендира се отмяна на решението.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С.-град, чрез юрк. М. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката П. Т. Д. е подала Заявление за отпускане на пенсия вх. № 2113-21-8908/16.11.2022 г. до директора на ТП на НОИ С.-град (л.9), с което е поискала да ѝ бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Към заявлението са представени и изискуемите документи съгласно чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС).

С разпореждане № [ЕГН]/05.12.2022 г. (л.34) на П. Д. е отпусната лична пенсия за ОСВ съгласно чл. 68, ал. 3 КСО в минимален размер – 396.95 лв., до определяне на средномесечния осигурителен доход за страната. Съобразно представените документи е зачетен общ осигурителен стаж на основание чл. 104 КСО, превърнат към трета категория труд 28 години 0 месеца и 2 дни, в който влиза 3 години 6 месеца и 2 дни

осигурителен стаж от първа категория, 00 години, 08 месеца и 22 дни осигурителен стаж от втора категория и 21 години 03 месеца и 01 ден от трета категория.

С разпореждане № [ЕГН]/13.01.2023 г. (л.35) на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО вр. чл. 10, ал. 2 НПОС отпуснатата пенсия е изменена, като е взет предвид осигурителният доход на лицето за 36 месеца, а именно периодът от 11.11.1997 г. до 31.01.2007 г., като е формиран индивидуален коефициент 0.7162. След 21.01.2007 г. лицето не се е осигурявало и липсват данни за нов сключен договор.

Разпореждането е обжалвано с жалба с вх. № 1012-40-113/27.03.2023 г. (л.38), въз основа на която е постановено и процесното решение. Същото е връчено на жалбоподателката на 06.06.2023 г., видно от приложеното на л. 44 известие за доставяне.

По делото е назначена, изготвена и приета без възражения съдебно-счетоводна експертиза, като след запознаване с материалите по делото и извършена проверка в НСИ, вещото лице е приело, че:

1. За периода от м.11.1997 г. до 31.01.2007 г. на жалбоподателката е зачетен осигурителен стаж при условията на трета категория 28 г. 00 м. и 2 дни.

2. Средноосигурителният доход за периода от 11.11.1997 г. до 31.01.2007 г. е в размер на 8 289.45 лв.

3. Индивидуалният коефициент, съобразно който е определен размерът на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката е изчислен по реда на чл. 70, ал. 8 и ал. 9 КСО и е равен на 0.703 ( $5\ 830.43/8\ 289.49 = 0.703$ ).

4 Съотношението между максималния месечен размер на осигурителния доход 24 910 лв. и средния осигурителен доход за страната – 8 289.45 е равно на 3. За периода от 11.2021 г. до м. 10.2022 г. средномесечният осигурителен доход за страната е в размер на 1 268.23 лв., което е една година преди получаване на решението за отпускане на пенсия, тази сума се умножава по коеф. 0.703 и се получава доход за изчисляване размера на пенсията в размер на 891.57 лв. Процентите осигурителен стаж за определяне размера на пенсията, съгласно чл. 70, ал. 1 КСО са 37.41%, определени както следва: За 25 г. и 5 месеца \* 1.35% = 34.31%, 2 г. и 7 м. \* 1.2% = 3.10%;  $891.57 * 37.41\% = 333.54$  лева, като това е изчисленият от вещото лице размер на пенсията на П. Т. Д..

От правна страна съдът намира следното:

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 1 КСО и с оглед Заповед № 1712/17.08.2015 г. (л.40). От компетентен орган е издадено и потвърденото с решението разпореждане – Р. Д., видно от Заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. (л.41).

При издаване на атакуваното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

По отношение на материалната законосъобразност на атакувания административен акт:

Между страните няма спор по отношение на фактите по делото, като спорът е правен и касае правилното и законосъобразно изчисление на размера на пенсията на жалбоподателката, както и приложението на §7ж, ал. 18 от ПЗР на КСО.

Съгласно чл. 68, ал. 1 КСО право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на възраст 60 години и 10 месеца от жените и 63 години и 10 месеца от мъжете и осигурителен стаж 35 години и 2 месеца за жените и 38 години и 2 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на

всяка следваща календарна година, както следва: 1. до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. - с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст; 2. до 31 декември 2017 г. възрастта за мъжете се увеличава с 2 месеца, а от 1 януари 2018 г. - с по 1 месец за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст. Според ал. 2 от 31 декември 2016 г. осигурителният стаж по ал. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на осигурителен стаж 37 години за жените и 40 години за мъжете.

В случай че лицата нямат право на пенсия по ал. 1 и 2, до 31 декември 2016 г. те придобиват право на пенсия при навършване на възраст 65 години и 10 месеца за жените и мъжете и най-малко 15 години действителен осигурителен стаж. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на 67-годишна възраст.

В конкретния случай на жалбоподателката е зачетен общ осигурителен стаж на основание чл. 104 КСО, превърнат към трета категория труд 28 години 0 месеца и 2 дни, в който влиза 3 години 6 месеца и 2 дни осигурителен стаж от първа категория, 00 години, 08 месеца и 22 дни осигурителен стаж от втора категория и 21 години 03 месеца и 01 ден от трета категория. Предвид това, с разпореждане № [ЕГН]/05.12.2022 г. (л.34) на П. Д. е отпусната лична пенсия за ОСВ по чл. 68, ал. 3 КСО в минимален размер – 396.95 лв.(чл. 70, ал. 13 КСО), до определяне на средномесечния осигурителен доход за страната. След определянето му е издадено и процесното разпореждане, с което на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО е определен действителния размер на пенсията – 339.80 лв. На основание §7ж от ПЗР на КСО към така определения размер на пенсията е включена т.нар „ковид добавка“ по Постановление на Министерския съвет № 479 от 30 декември 2021 г. за одобряване на допълнителен трансфер по бюджета на държавното обществено осигуряване за 2021 г., обн. ДВ. бр.1 от 4 януари 2022г., в размер на 60 лв. Така, общият размер на пенсията за получаване е определен на 399.80 лв. Съдът намира, че това е неправилно. Съгласно чл. 70, ал. 1 КСО размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент:

1. 1,35 за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане;
2. 1,2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж - за осигурителния стаж, представляващ разлика между общия осигурителен стаж, зачетен на лицето, и стажа по т. 1.

Доколкото съдът намира, че административният орган е приложил неправилно материалния закон, то в настоящото изложение няма да се обсъждат аритметичните сметки на органа, както и тези на вещото лице. В случая органът е допуснал нарушение на чл. 70, ал. 13 КСО при определяне на размера на пенсията, към който следва да се прибавят на основание §7ж, ал. 18 КСО 60 лв.

Съгласно чл. 70, ал. 13 от КСО размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 3 не може да бъде по-малък от 85 на сто от минималния размер по ал. 12. В ал. 12 е регламентирано, че минималният размер на пенсията за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1 се определя със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване. Разпоредбата на чл. 10 ЗБДОО за 2022 г. определя следният минимален размер на пенсията за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1 КСО за 2022 г.: т. 1 - от 1 януари до 30 юни - 370 лв., и т. 2 - от 1 юли до 31 декември - 467 лв.

Това означава, че по силата на чл. 70, ал. 13 КСО минималният размер на пенсията по чл. 68, ал. 3 КСО е равен на 85 на сто от 467 лв., тъй като пенсията е отпусната на 05.12.2022 г. и попада в хипотезата на т.2, или в размер на 396.95 лв. Точно толкова е отпуснатата пенсия с разпореждане № [ЕГН]/05.12.2022 г. С последващото разпореждане размерът на пенсията е определен на 339.80 лв., който размер е следвало да бъде приравнен на минималния за съответния вид пенсия, т.е. след като по направените изчисления по реда на чл. 70, ал. 1 КСО размерът на пенсията е изчислен в по-малък размер, то органът е следвало да съобрази императивното правило на ал. 13, че размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 3 не може да бъде по-малък от 85 на сто от минималния размер по ал. 12.

Неправилно и в противоречие с материалния закон към определения размер от 339.80 лв. органът е прибавил т.нар. „ковид добавка“ по §7ж ПЗР на КСО в размер на 60 лв. и общият размер на пенсията плюс добавката, вече надвишаващ минималния размер по чл. 70, ал. 13 КСО, е приет като крайна сума за изплащане. Съгласно ал. 2 от ПМС № 479 от 30 декември 2021 г. допълнителната сума по ал. 1 е в размер 60 лв. месечно и се изплаща към пенсията или сбора от пенсиите заедно с добавките и компенсациите към тях на всеки пенсионер независимо от размера на получаваната пенсия. Тоест, тази добавка е предвидена да се изплаща като отделна сума, която не се включва в първоначално определения размер на пенсията. В този смисъл е изцяло и §7ж от ПЗР на КСО. Тази разпоредба предвижда, че за 2022 г. пенсиите не се осъвременяват по чл. 100, а предвижда изцяло нов ред за тази година. Така например в ал. 2 е уредено, че размерът, определен по реда на този кодекс към 30 юни 2022 г., на пенсиите, свързани с трудова дейност, отпуснати с начална дата до 31 декември 2021 г., се увеличава от 1 юли 2022 г. с 10 на сто. След увеличението по изречение първо в размера на пенсията се включва сумата от 60 лева, изплащана на основание Постановление № 479 на Министерския съвет от 2021 г. за одобряване на допълнителен трансфер по бюджета на държавното обществено осигуряване за 2021 г. (ДВ, бр. 1 от 2022 г.), и сумата по § 7, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2022 г., когато има такава. Тази разпоредба не е пряко свързана с процесния казус, но е показателна за волята на законодателя относно добавката от 60 лв. да не бъде автоматично изчислявана при определяне на размера на пенсиите с оглед надвишаване на законовия минимум, а след като размерът на пенсията бъде определен по реда на КСО, към него да се добави сумата от 60 лв. Така и ал. 18 предвижда, че при отпускане на пенсия, свързана с трудова дейност, с начална дата от 1 юли 2022 г. след изчисляването ѝ по реда на този кодекс се включва сума от 60 лв. при съответното прилагане на ал. 1 - 17. Изчисляването на сумата по реда на този кодекс в случая води до определяне на размер, който е по – нисък от минималния размер, определен за съответната пенсия, поради което, преди включването на добавката, същият е следвало да бъде приведен в съответствие със законоустановения минимум. С други думи, и по второто разпореждане сумата е следвало да бъде определена в размер на 396.96 лв., каквато е била и по първото разпореждане, и едва тогава към тази сума да бъде добавена сумата по ПМС № 479, тъй като изчислената пенсия в размер на 339.80 лв. е по-малка от законоустановения минимален размер за тази пенсия (396.95 лв.)

Горните обстоятелства мотивират решаващ извод за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение. Допуснатото нарушение на

материалния закон обуславя отмяната на обжалвания административен акт и връщането на преписката на органа за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение. При новото произнасяне директорът на ТП на НОИ С.-град следва да съобрази, че ако при новото изчисляване на размера на пенсията на П. Д., същият се окаже по-нисък от законоустановения минимум, то следва по силата на чл. 70, ал. 13 КСО същият да бъде определен в минималния размер, предвиден за съответната пенсия. Едва след определянето на действителния размер на пенсията, към него следва да добави сумата от 60 лв. за изплащане §7ж ПЗР на КСО.

С оглед на изложеното жалбата се явява основателна.

На основание чл. 78, ал.6 ГПК, вр. чл. 144 АПК ТП на НОИ С.-град следва да бъде осъдено да заплати по сметка на Административен съд София – град сумата от 520 лв., представляваща заплатени от бюджета на съда в производството разноски за вещо лице.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, пр. второ АПК Административен съд - София град, III-то отделение, 13-ти състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на П. Т. Д. Решение № 2153-21-119/02.06.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.-град.

ВРЪЩА делото като преписка на директора на ТП на НОИ С.-град за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С.-град да заплати по сметка на Административен съд София-град сумата в размер на 520 лв. – разноски за вещо лице.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: